

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

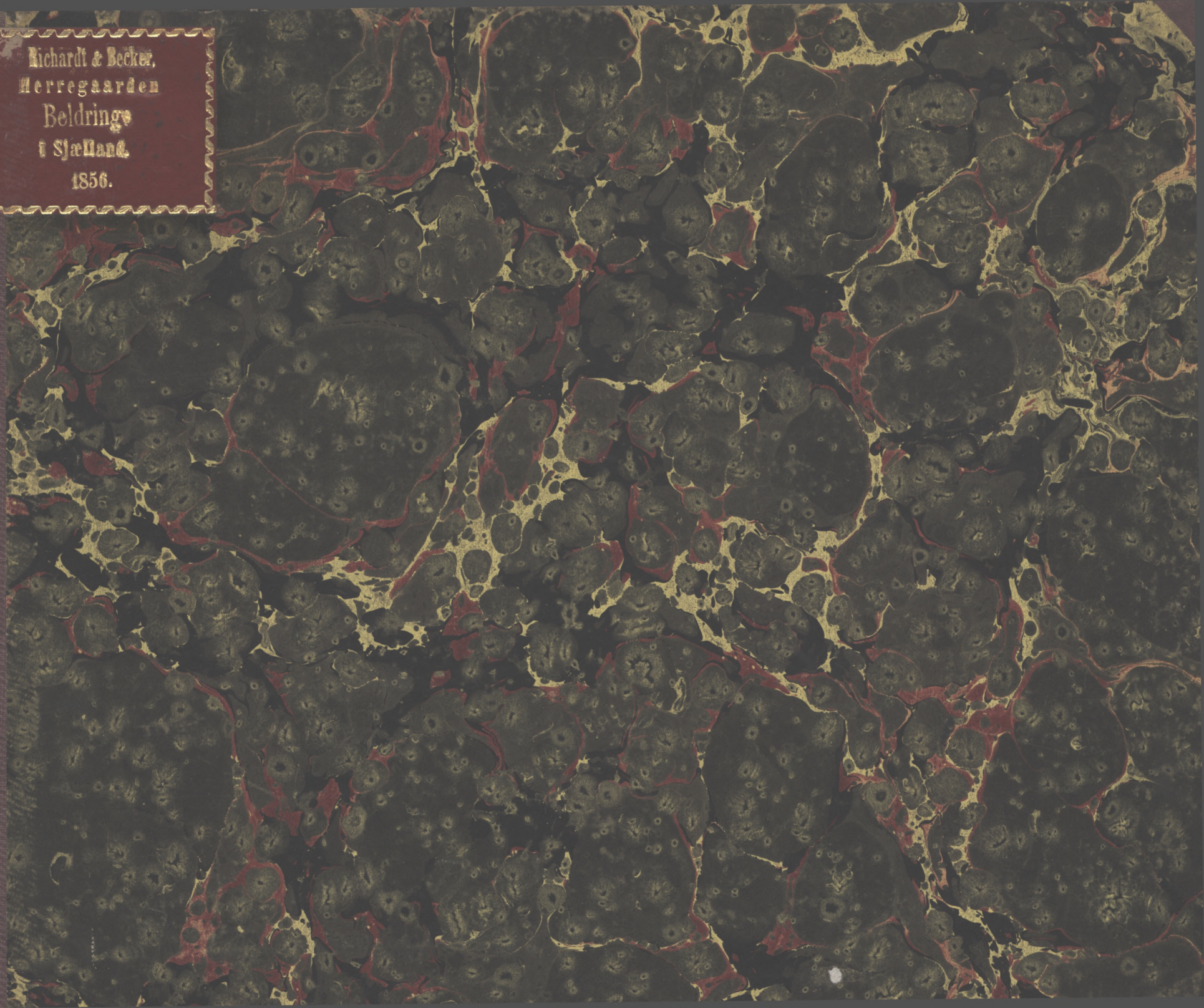
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

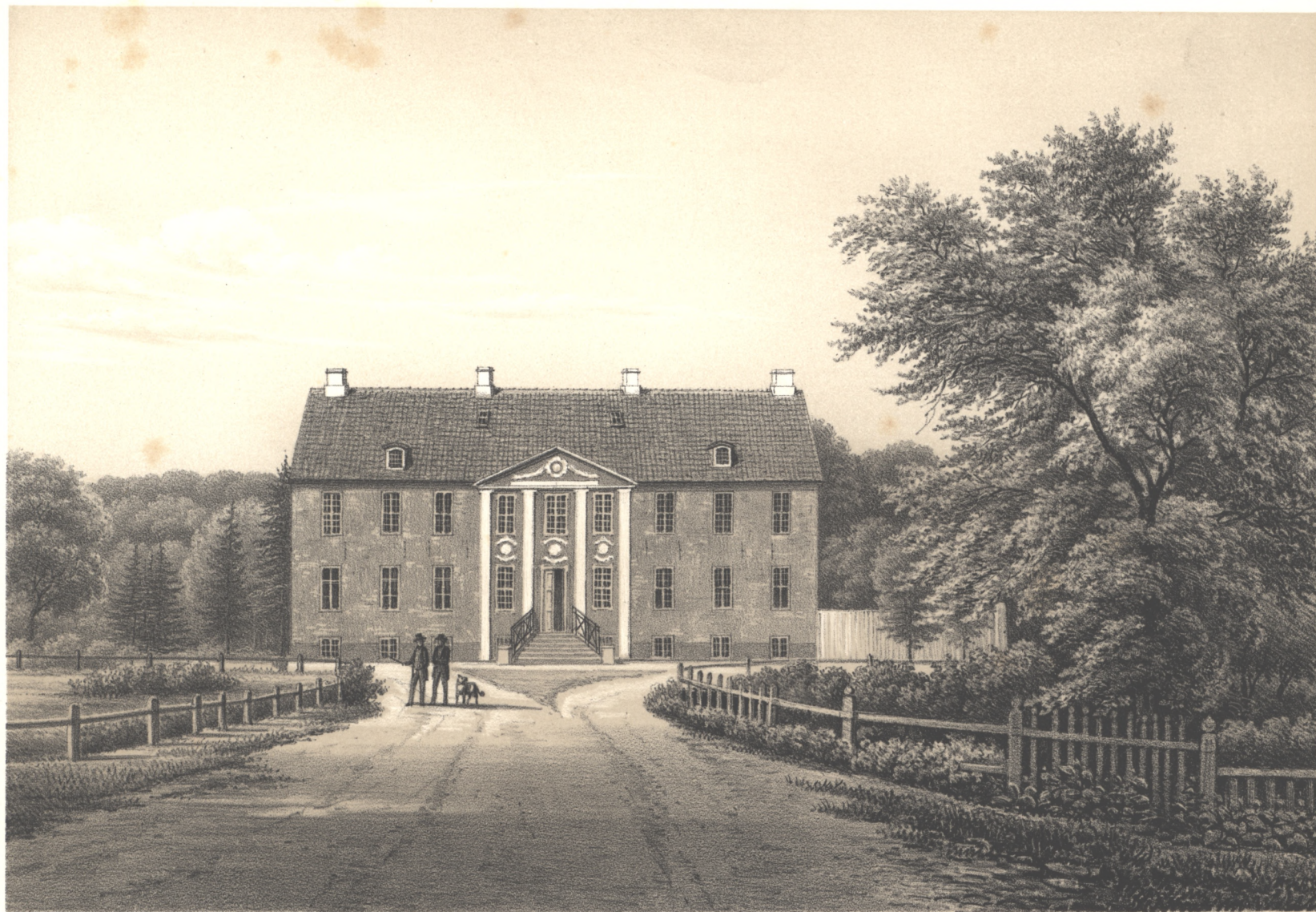
Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Richardt & Becker,
Herregaarden
Beldringe
i Sjælland.
1856.

F. Richardt del. A. Nøy lith.

C. A. Reitzels Forlag.

Ers. Exnersten & Co lith. Inst.

BELTRINGE

i Sjælland.

Beldringe.

Denne gamle Gaard ligger i Baarse Herred Beldringe Sogn, $\frac{1}{4}$ Mil Syd-vest for Præstø, og siges i den ældste Tid at have været et Kloster af St. Antonii Orden, hvilket senere skulde være flyttet til Præstø, som skylder dette Kloster sin Oprindelse. Dette Sogn maa imidlertid ansees for aldeles ubegrundet, da Klosteret slet intet Gods eiede i Beldringe By, som var deelt imellem den derværende ældgamle Herregaard og Bispestolen; først 1504 kom Klosteret i Besiddelse af Beldringe Kirke, hvilken Kong Hans skænkede det for sin, Dronningens, deres Børns og hans Forældres Aarstid.

Derimod nævnes Beltringegaard allerede 1368, da den tilhørte en Adelsmand ved Navn Joseph, og 1377, da Hr. Jens Pedersen af Beltringe, Ridder, forekommer blandt dem, som forsegle Kong Duffs Haandsækking, imidlertid var det vel muligt at herved var meent Baldringe i Skaane. 1459 forekommer en Anders Jensen af Beldringe, hvilket er det sjællandske, 1488 synes Gaarden at have tilhørt Fru Margrethe Anders Datter (Basse), Enke efter Christoffer Jensen af Sørup, som maaskee var Broder til Anders Jensen og Beltringe deres Fædrengaard; han førte to Horn i sit Vaaben og er Stamsfader til de nye Basse. Efter Fru Margrethes Død tilfaldt Gaarden rimeligvis hendes Datter, Dorte Christoffers Datter, og kom saaledes til dennes Husbond, Zachim Jepsen (Kaffnsbjerg), der døde 1512, derefter til deres Datter Anna Zachims Datter, gift med Rentemeester Jochum eller Jacob Bek til Førsøf, i hvis Slægt den blev i længere Tid.

Jochum Bek var Kannik i Roskilde 1530, fik Livsbrev paa et Vicarie i Kallundborg 1539, var kongl. Rentemeester 1541, tilhlyttede sig 1542 af Kronen 9 smaa Gaardsædesgaarde i Beldringe By, som pleiede at ligge under Leffende, for 2 Gaarde i Birkerød ved Hjortholm*), midt i Kongens Enemærker og Fredejagt, fik samme Aar Tilladelse til at indløse fra Jacob Harsdenbergs Arvinger Kronens Gods i Riisby, Naaby og Skullerup og beholde det, indtil det blev ham afløst, samt desuden Livsbrev for sig og Hustru paa en Holm ved Uttersløv, Søholm kaldet, tilhlyttede sig af Kronen 1566 Dreggaard i Beldringe Sogn samt en øde Jord paa Faringe Mark for en Gaard i

Skovhuse ved Bordingborg, ligeledes i Kongens Wildbane og Fredejagt; han blev 1570 søgt til at erstatte Gods, som var kommet bort fra Munkelivskloster i Norge, medens han dermed var forlenet, altsaa indtil 1568. 1572 døde Jochum Bek, 1573 Fru Anna Kaffnsbjerg, hvorefter Beldringe tilfaldt deres anden Søn, Albert Bek, som boede der og ofte benævnes til Beldringe, senest i Januar Maaned 1590; hans Frue Karen Galt blev 1587 begravet der i Sognkirken. Siden flyttede Albert Bek til Ulstrupgaard, som han ogsaa eiede, og levede der indtil sin Død; han benævnes endnu 1596 til Ulstrupgaard, hvorimod hans Broder, Lave Bek til Førsøf, Landsdommer i Sjælland og Embedsmand paa Roskildegaard, i November 1590 eiede Beldringe, da han havde Proces om Markeskjel med Bønderne i Hastrup. Han døde 1607 og Bønderne have endnu om ham det Mundheld:

Lave Bek

Var ingen Gjal

Han raadede godt for Kongens Pengesæk,

hvilket er en Forverling og skulde hedde Jochum Bek, thi Jochum Bek var Rentemeester, ikke Lave, som intet havde at bestille med Kongens Pengesæk.

Beldringe tilfaldt Laves anden Søn, Jacob Bek til Bostokloster, som efterhaanden var forlenet med Barbjerg, Helnekloster i Lund, Froske Herred og Njel. Han fik i Magestifte med Kongen 1621 Gladfare Len i Skaane med 119 Gaarde, 6 Møller, 7 Huse, samt 4 Fisterleier med 54 Fisterhuse, for Beldringe Hovedgaard med Skov til 790 Svins Olden, Beldringe By, 11 Gaarde, 3 Huse, 1 Smedie, 1 Vandmølle og 1 Veirmølle, samt Skov til 365 Svins Olden, Faringe By 11 Gaarde, 1 Huus, med Skov til 400 Svins Olden, Dreggaard ved Ebbebro med Skov til 100 Svins Olden, Dyrlov 5 Gaarde, 1 Huus og Skov til 200 Svins Olden, Skibbinge Sogn Endegaard 3 Gaarde, 2 Huse og Skov til 334 Svins Olden, Allersløv Sogn Ugledige 1 Gaard, Udby Sogn Stellerup 2 Gaarde med Skov til 360 Svins Olden, Everdrup Sogn Raade 1 Gaard, Laageffov 2 Gaarde 1 Huus, Hammer Herred Lundby Sogn og By 1 Gaard med Skov til 30 Svins Olden, Hammer Sogn Torup 1 Gaard, Mogenstrup Sogn Blangsløv 2 Gaarde, 1 Huus, Fare Herred Karise Sogn Ulstrup 1 Gaard, Stevns Herred Store Heddinge

*) s. Hirschholm.

Beldringe.

Sogn Sigersløv et Stykke Jord, Slagelse Herred Tornborg Sogn Frølund 1 Gaard, Salbytorp 1 Gaard, 1 Huus, Love Herred Finderup Sogn Hersløv 2 Gaarde, Stillinge Sogn Kjelstrup 2 Gaarde, Tude Herred Udby Sogn og By 1 Gaard, 1 Huus, Baag Herred i Fyn, Flemløse Sogn og By 1 Gaard, Bindinge Herred Kølsted Sogn Huderød 1 Gaard, Ellested Sogn Kullerup 1 Gaard, ialt 52 Gaarde, 2 Møller, 12 Huse; desuden gav Kongen for Bygningen paa Beldringe 6000 Rdl. og skænkede Jacob Bek de 100 Tdr. Hartkorn, Gladsfare var bedre end Beldringe Gaard og Gods. Kongen var i denne Periode især med at forbedre sine Indtægter ved at anlægge en stor Deel Avlsgaarde rundt om paa Krongodset, hvorfor han nedlagde en Mængde Bønderbyer og lod de saaledes oprettede Gaarde drive ved Høveri af de andre Bønder. Beldringe var ham vigtigt, da det laae saa beqvemt, midt i hans Wildbane, og han fordeelte nu Bøndergaardene under de Len, som de laae nærmest, befalede 1622 at 160 Gaarde i en Miils Omkreds skulde drive Jorderne til Beldringe, hvor han afbrød hele Byen, og 1623—24 opførte anseelige Ladebygninger samt en ny Mølle. Beldringe havde saaledes faaet et betydeligt Jordstykke og blev drevet som Ladegaard under Bordingborg Len, hvortil de høverigjørende Bønder betalte deres Landgilde og øvrige Afgifter. Foruden alle Bøndergaard og Huse i Beldringe By lod Kongen ogsaa Præstegaard og Degnebolig afbyrde og deres Jorder lægge under Hovedgaarden, hvorimod Sognet blev annecteret til Baarse. Ved disse Foranstaltninger var Gaardens Areal blevet saameget forøget at der i Efteraaret 1627 kunde faaes 2½ Læster 4 Pund Rug og i Foraaret 1628 3 Læster 4 Pund Byg samt 30 Tdr. Havre, hvilket udgjør 114 Tdr. 6 Skpr. Rug og 165 Tdr. Byg nuværende Maal foruden Havren; da $\frac{1}{3}$ af Arealet laae i Hvile eller var besaaet med Havre, var det hele Agerland altsaa 420 Tdr. Land. Imidlertid nedsatte Kongen snart Antallet af de høverigjørende Bønder til Beldringe fra 160 til 26, medens de andre 134 maatte svare Høveripenge, hvilket iøvrigt virkede høist ødelæggende her som overalt paa Krongodset, da de 26 Bønder ikke kunde drive den hele Avl og de andre ligesaa lidt svare de høie Høveripenge, eftersom de allerede gjentagne Gange havde maattet have Afslag i deres Landgilde, som var for høit sat, havde store Restanser og mange Gaarde vare øde, flere truede at blive det, hvortil den store Skade af Wildtet bidrog meget.

1630 blev Beldringe afgiftsfrit forlenet til Jørgen Schult, en tydsk Abelsmand, som var kommen herind med Kongens Søn Hertug Frederik og havde ledsaget ham paa en Reise i Tydskland, Holland og Frankrig i Aarene 1629—30. Han beholdt Beldringe til 1632, da Kongen igjen overtog den. 1638 blev der gjort et Overflag over Gaardens Indtægter og Udgifter i eet Aar, da Udsæden befandt sig at være 1½ Læst 5 Pund 8½ Skpr. $\frac{1}{2}$ Fdfr. — nu

79 Tdr. — Rug, 2½ Læst 4 Pund 1½ Skpr. — 140 Tdr. — Byg og 100 Tdr. Havre; derefter blev avlet 4½ Læst 3 Pund 1 Fdfr. — nu 192 Tdr. — Rug (altsaa omtrent 2½ Fold), 5½ Læst 4½ Pund 11 Skpr. 1 Fdfr. — nu 294 Tdr. — Byg (altsaa omtrent 2 Fold), og 180 Tdr. Havre (altsaa 1½ Fold); dersom Jorderne ikke vare drevne ved Høveri, vilde de altsaa neppe have baaret Omkostningerne. Den hele Indtægt var 469 Rdl., 1 Td. Rug eller Byg daværende Maal regnet for 1½ Rdl., 1 Td. Havre for 1 Rdl. Desuden staldedes paa Gaarden omtrent 54 Par Stude, hvoraf hvert Par til Foring blev anslaaet til 4 Rdl., gjør 216 Rdl. Indtægten af Sognets Kirke- og Kongetiende indskrænkede sig saa godt som til Halmen, der blev foret op, da næsten alt Kornet blev afgivet til andre Steder. Udgifterne vare: Løn og Kostpenge til 1 Lædefoged, 1 Buddreng, 2 Lærkere, 3 Røgere, 161 Rdl. 16½ Sk.; det øvrige Arbejde udførtes ved Høveriet. Nettoindtægten for et Aar var altsaa 524 Rdl. Species omtrent af det samme Areal som Gaarden nu har.

Fra nu af deelte Gaarden i lang Tid Skjæbne med Leffende, hvilke tvende Ladegaardene under Bordingborg Slot gjerne vare bortforpagtede under eet, endnu 1662—71 til Jens Lauridsen, Pensionarius over Bordingborg Amt. Ved Frederik den Tredies Testament af 14de November 1665 blev Bordingborg Slot med de tvende Ladegaard Beldringe og Leffende, alle Amtets Bønder samt meget mere anvist Prinds Jørgen for hans og Gemalindes Livstid; dette Gods overleveredes til Prindsens Overkammerer von Osten 1671, dog beholdt Jens Lauridsen Beldringe og Leffende i de fem Aar 1671—76 for Bøndernes Restanser til ham, 7400 Rdl. Prindsen boede i flere Aar Bordingborg Slot om Sommeren og gjorde sig især fortjent af Egnens Havecultuur; 1683 blev han gift med den engelske Prindsesse Anna og lod sit danske Gods bestyre af sin udmærkede Overkammerer Christian Siegfried von Plessen, der ved Prindsens Død afgav alt Godset uden øde Gaarde og uden nogen Restanse. Prindsen døde 1708, hvorefter Bordingborg Amt faldt til Kronen og Dronning Anna erholdt sit Livgæding anvist blot i Penge med 25,000 Rdl. Sp. om Aaret. — Alt dette Gods blev nu udlagt til Ryttergods, Beldringe ansat for 70 Tdr. 5 Skpr. 1 Fdfr. 1 Alb. Ager og Engs, 6 Skpr. 2 Fdfr. 2 Alb. Skovskylde Hartkorn; ved Gaarden havde 1717 Græsvænger og Kobler til om Sommeren at græsse 76 Rytterheste samt desuden at slaae 325 Læs Hø à 30 Lpd. Da Bygningen var god, boede Amtmanden over Bordingborg Amt her, men Følgen heraf var at en uheldig Ildbrand, som i Aaret 1719 lagde Gaarden i Aske, ødelagde hele Amtets Archiv.

Bestyrelsen af dette Gods, efterat det igjen var kommet tilbage til Kronen, blev som af det øvrige Ryttergods, det vil sige saa slet at alle Bøndergaardene truede med at blive øde. Da en forfærdelig Dværgsyge her, som overalt i Lan-

Beldringe.

det, bortrev de slet forede Kreaturer i tusindviis og Bønderne ved egne Kræfter ikke vare istand til igjen at komme paa Benene, vakte Tilstanden Regjeringens alvorlige Bekymring, hvorfor General-Landvæsen-Commissionen, under hvis Bestyrelse Domainerne kom i Februar 1771, udnævnte Lorkild Baden til Inspector over det Bordingborgske Distrikt, med Bopæl paa Beldringe, som Amtmanden nu maatte fraslytte. Lorkild Baden havde indlagt sig store Fortjenester ved at udføre Grev Bernstorffs Planer paa Godset af samme Navn, hvor Bønderne fra 1765 af bleve forvandlede til Arvefæstere og fik deres Jorder udfæstede, hvilken Forandring allerede nu havde viist sig saa overordentlig gavnlig; havde han faaet Lov at raade, vilde han have bragt Ryttergodset i samme Stand og derved have bevaret Kronen sine store Domainer, med forskellige Afgifter, velhavende Beboere, ligesom nu, og fuldkommen Frihed for Herregaarde, til hvilke de siden i saa mange Aar maatte gjøre Hoveri, indtil vor Tid endelig fik sat en Pind for denne barbariske Levning fra Middelalderen.

Baden stiller os Godsernes Tilstand i Aaret 1770, og den var saa ynkelig, at vi nu have ondt ved at begribe det. I hele den Deel af Bordingborg Amt, som var Krongods, fandtes der neppe nogen By uden een, to, tre eller flere øde Gaarde, hvis Bygninger Tid efter anden vare nedfaldne eller forvandlede til Huse og Jorderne deelte blandt de øvrige Gaarde. Aarlig at sætte Bønderne til og fra Gaardene, efter Lune og Forgodtbeholdende, var ligesaa almindeligt paa dette Distrikt som paa det meest forarmede Proprietairgodset i Landet. Der vare Gaarde, som i ringere Tid end tre Aar havde haft ligesaamange Fæstere, og i Mehrn Sogn Gaarde, som i 23 Aar havde været i 15 forskellige Fæsterees Hænder. Uden Lov og Dom udjatte man Fæstere for en Restantse af 12, 10 ja 7 Rdl., uden mindste Erstatning for hvad de havde ført ind med sig. Alt beregnedes Kongen til Indtægt, og af Frygt for det mulige Tab af en lille Restantse ruinerede man den ene Familie efter den anden og tvang steds nye til at antage de forladte Gaarde. En ung Karl med et Par Skillinger, som han havde tjent sig, eller en flittig og arbeidsom Huusmand bleve med Vold og Magt slæbt hen og satte ind i en Gaard, thi det var hyppigt nok at de streg og sloge fra sig for at undgaae at blive Gaardfæstere, men uden Nytte*). Naar de nu havde slidt og slæbt efter bedste Evne og sat til, hvad de havde til Bedste, satte man dem ud og tog andre, een Familie i den By, to i en anden, og saaledes Aar efter Aar. De bleve

da Jidsiddere og hjalp nu med deres mange Børn troligt til at fortære de øvrige Bønders ringe Forraad, thi leve skulde de jo, og Tiggernes Mængde var derfor overordentlig stor overalt. Snart kunde man imidlertid ingen nye Fæstere finde, som etede noget, men dette standsede ingenlunde de urimelige Udsættelser, kun blev det dobbelt kostbart for Kongens Kasse, hvis Fordeel man dog paastod at tage iagt. En Gaardmand i Lundbytorp stod i Restantse med 49 Rdl. 1 Mk. 1 Sk.; det var en ung Mand, som havde havt Gaarden i Fæste i to Aar, Sæden stod godt paa Marken og alt tegnede til at han vel kunde betale denne Restantse, da Regimentsskriveren i Bordingborg i August Maaned 1771 uden Lov og Dom satte ham med Kone og spæde Barn ud af Gaarden, som han overdrog til en Anden, lod alting beskride, saa at Konen ikke havde saameget tilbage, at hun dermed kunde skjule sit nøgne Barn, og lod derpaa afholde Auction over al Bondens Eiendom, alt uden Lov og Dom og lige imod Inspecteur Badens øvrige Forestillinger. Ved Auctionen over Boshave, Besætning og Sæd indkom der 261 Rdl. 3 Mk. 13 Sk., men Omkostningerne opslugte det Altsammen og Bondens øvrige Creditorer beholdt endda 31 Rdl. tilgode. Enhver seer af dette Exempel let, hvor Bylden sad: for at egennyttige Forvaltere og Regimentsskriveren kunde berige sig, ødelagde de under Paaskud af Omhu for Kongens Tare Bønderne aldeles for at tjene nogle Sportler.

At ødelægge Godset var ogsaa lykkes dem særdeles godt paa dette Distrikt. Den Deel af Kreaturerne, som Dvæghygge og et hidtil uvant Hoveri havde skaanet, kreperede af Mangel paa Foder For- og Efteraar; Tagene paa Husene holdt Livet i Hestene, medens de stode paa Stald, men hvad Kræfter de ulykkelige Dyr havde, naar de kom ud, kan Enhver let slutte sig til. I Aaret 1771 kreperede paa Bordingborg Distrikt 7—800 Heste af Mangel paa Foder, og allerede i Marts og Begyndelsen af April frasagde 30—40 Familier sig deres Gaarde, ikke alene af Mangel paa Sædeforn og Plovheste, men især af Frygt for at sulte ihjel.

Baden begyndte sin Virksomhed med at uddele Føde- og Sædeforn. Deres efter lagdes Planen til en fuldstændig Udskiftning, forbunden med Udslytning samt Udparcellering af Hovedgaardsjorderne. Paa Beldringe Gaard og Gods levede 825 Mandfolk og 817 Fruentimmer, ialt 1642 Menneker. Af de underliggende Byer blev den fletteste udtaget, hvilket var Dyrlov, om hvilken et Bønderim sagde:

Baarse er en stor Stad,
I Hadstrup har de siden Mad,
Faringe ligger i en Huse,
I Dyrlov har de aldrig en Emule.

*) En gammel Bonde paa Herlufsholms Gods hørte mig engang for mange Aar siden forbi Øverup, hvor han boede, og viste mig sin Fæstegaard, som var i udmerket god Stand; han fortalte ved denne Leilighed, at hans Fader med Magt var slæbt ind i samme Gaard, havde streget og slaaet fra sig, men alt forgjæves, han maatte blive der som Fæster: det var dengang Bondestændens Medelent.

Beldringe.

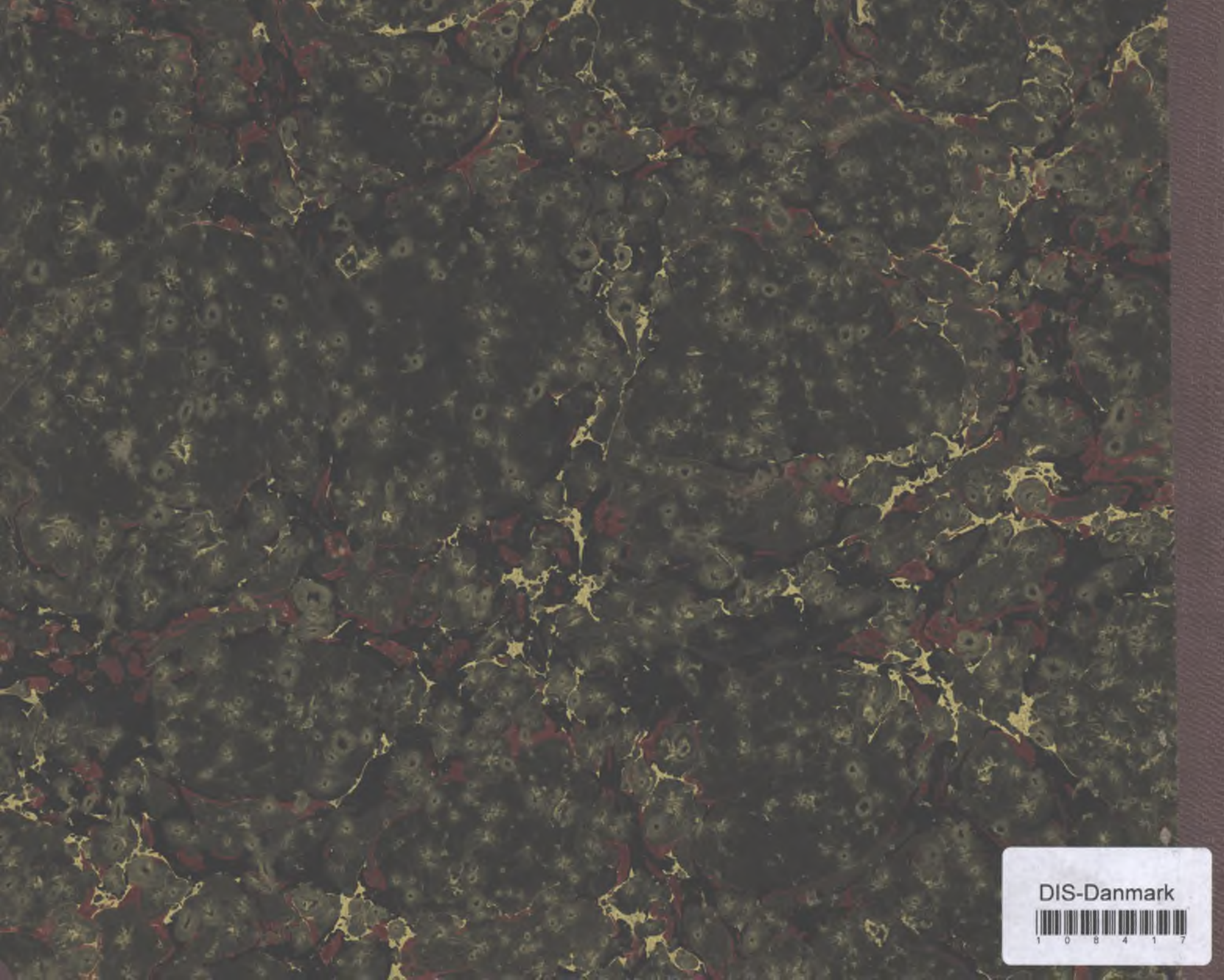
I Efteraaret 1771 vare denne Byes Jorder opmaalte og inddeelte i Lodder til Byens 14 Gaardmænd, saa at hver fik sin Lod for sig og sin egen Skovpart; dertil Egetømmer til nye Gaarde samt et Laan af 50 Rdl., naar de vilde flytte ud, hvilket skulde tilbagebetales i 5 Aar. I eet Aar flyttede fire ud, uagtet alle Naboer gjorde Nar af dem og spaaede dem store Ulykker. Alle Byens Gaardmænd arbejdede med Kraft og Flid, indgræfede deres nye Jordlodder og vakte derved saa hurtigt Naboernes Opmærksomhed, at allerede i Sommeren 1772 en øde Gaards Jord i Dyrsløv ved Auction kunde bortfælges til Arvesæfte paa 99 Aar for den sædvanlige Landgilde og 10 Skpr. Byg af hver Tønde Hartkorn i Afløsning for Hovetiet, paa en Spanddag og 2 Gangdage nær af hver Tønde Hartkorn; denne Afgift udgjorde 15 Mark for hver Tønde Hartkorn, medens der tidligere for det Meste blev betalt 20—28 Sk. pr. Tønde Hartkorn. Fire Maaneder efter tilbode syv Gaardmænd fra Dyrsløv sig for Arvesæfte paa 99 Aar samt Befrielse for Hovetiet at erlægge aarlig i 8 Aar 10 Skpr. Byg og derefter 12 Skpr. Byg af hver Tønde Hartkorn; der kunde ingen Tvivl være om, at hele Distriktet i Løbet af en Snees Aar havde efterfulgt dette Exempel, dersom Baden havde faaet Lov til at vedblive sin Virksomhed.

Beldringe Hovedgaardsmarker med 664 Tdr. Land bleve inddeelte i 10 Lodder og bortfølgt ved Auction for en aarlig Afgift af 409 Tdr. Byg, meest til Kjøbmænd, Præster, Forpagtere og Officerer; allerede 1773 havde de nye Eiere Hollænderier paa 8—20, ja 30—50 Køer paa deres Eiendomme, og betydelige Bygninger vare opførte. Dog dette Opsving varede kun kort. De nye Indretningers Modstandere fik den hele Bygning kuldfastet, Baden blev affediget, og alle Distriktets Hovedgaarde med tilliggende Bøndergods satte til Auction og bortfølgt 1776. Beldringe med 76 Tdr. 3 Fdkr. 1½ Alb. frit Ager og Engs, 6 Skpr. 2 Fdkr. 2 Alb. Skovskyls, 336 Tdr. 5 Skpr. 1 Fdk. ufrit Ager og Engs, 2 Tdr. 1 Skp. 3 Fdkr. Skovskyls Hartkorn samt Beldringe Sogns Kirke og Kirketiende, matriculeret for 25 Tdr. Hartkorn, kjøbte Kammerherre og Ceremonimester — siden Geheimeraad — Frederik von Raben for 48,000 Rdl., samt dertil Leffende Gaard og Gods for 40,520 Rdl. Krongodset paa det hele Distrikt udgjorde 3942 Tdr. 3 Skpr. Ager og Engs, 69 Tdr. 6 Skpr. Skovskyls og 4 Skpr. Møllehylds Hartkorn samt 483 Tdr. matr. Tiendehartkorn og blev solgt for 502,660 Rdl. Da de aarlige Indtægter ikke havde været i Gjennemsnit mere end 10,000 Rdl. om Aaret, kunde Staten rigtignok siges at have forøget sin Indtægt til det Dobbelte, men Jor-

degodset var borte, medens det efter Badens Plan efter faa Aar vilde have indbragt 21,482 Rdl. og med Tiden langt mere. I saa Fald havde Staten endnu været Gier deraf, om en Snees Aar havde alt Godset været fasteledigt, og man betænke den Forskiel, sligt havde været for Statskassen, især da det var 23,450 Tdr. Hartkorn, som saaledes i disse Aar blev bortfølgt i Distrikterne Antvorskov, Bordingborg, Møen, Falster, Dronningborg og Skanderborg for ialt 1,987,570 Rdl.; ved en nogenlunde fornuftig Bestyrelse vilde Indtægterne af Jordegodset let have udgjort 4 pCt. af denne Capital, og disse Krongodser, til en Værdi af i det Mindste 30 Millioner Rdl., kunde Staten nu snart have besiddet med fuld Eiendomsret: saa slet er der siden 1660 slet ikke handlet med Krongodserne, af hvilke Staten dengang eiede efter forrige Matrikel omtrent 180,000 Tdr. Hartkorn Bøndergods og 1/10 af Tienderne, nu saa godt som slet intet.

Bønderne paa Beldringe Gods kom til at dele Skjæbne med alle de andre i dette Distrikt, nemlig at gjøre strængt Hovetiet til de Hovedgaarde, Regjeringen havde oprettet for at skaffe høiere Priser: blot paa endeel af Møen bleve Bønderne Selveiere. Geheimeraad Raben blev hvid Ridder, arvede 1819 ved sin ældre Broders barnløse Død Fideicommisset Lewekau paa 109,000 Rdl. og forenede dette Navn med sit eget. Efter hans Død i Aaret 1820 deelede Godserne, saa at Beldringe tilfaldt den ældste Søn, nuværende Kammerherre C. V. Raben-Lewekau.

Beldringe udgjør nu efter den nye Matrikel 62 Tdr. 2 Skpr. 3 Fdkr. 2½ Alb. Ager og Engs, Parcelgaardene Bellevue 10 Tdr. 1 Skp. 1 Fdkr. 2½ Alb. og Christiansminde 8 Tdr. 2 Fdkr. ¼ Alb. Ager og Engs Hartkorn, ialt 80 Tdr. 4 Skpr. 3 Fdkr. 2½ Alb.; heraf er Hovedgaardens Areal omtrent 450 Tdr. Land Ager og Eng, hvoraf hidtil foruden Skatter og endeel Deputater er svaret 2724 Rdl. om Aaret, for Fremtiden 1 Td. Byg og 3 Rdl. af hver Tønde Land; Besætningen var 1850 18 Heste og 120 Køer. Skovarealet udgjør 420 Tdr. Land med 4 Tdr. 7 Skpr. 3 Fdkr. Skovskyls Hartkorn. Bøndergodset er 48 Gaarde og 64 Huse i Dyrsløv, Hastrup, Faringe og Grumløse, ialt 339 Tdr. Hartkorn. Hovetiet blev 1846 afløst for 36 Rdl. af hver Gaard. Landgilden udgjør omtrent 1 Td. Byg for hver Tønde Hartkorn. Bortarvesætning af Gaardene er begyndt og to Gaarde bortarvesættede imod en aarlig Afgift af 5—6 Tdr. Byg pr. Td. Hartkorn samt dertil en Kjøbesum af 500—700 Rdl. for hver Tønde Hartkorn. Til Godset hører Beldringe Kirke, hvis Kirketiende udgjør 145 Tdr. 5 Skpr. 2½ Fdkr. Byg og 9 Tdr. Havre.

DIS-Danmark

1 0 8 4 1 7